

περίφημος τροχιόδρομος του Βωτ-
τὺ πὸ ἐκτελοῦσε τὴ συγκοινωνία
Ἀθηνῶν - Φαλήρου.

Ἦταν ἀτμοκίνητος, ἀλλὰ εἶχε
ἐξευτελίσει τὸν ἀτμό. Ἔσερνε
τέσσερα ἢ πέντε βαγόνια πὸ τὸ
καλοκαῖρι ἦσαν πάντοτε φορτωμέ-
να. Ἦταν γ ν ω σ τ ὀ ς μ ἔ
τ ὀ π α ρ α τ σ ο ὕ κ λ ι . . .
σ ο ὕ ρ τ η ς (τ ὀ π ρ ῶ τ ο
δ ἔ ν γ ρ ά φ ε τ α ι) γιὰτὶ
ἦταν σὰ νὰ σερνόταν μὲ τὰ ὀπί-
σθια. Δραματικὴ ἦταν ἡ ἐπιστρο-
φή του ἀπὸ τὸ Φάληρο. Ἀπὸ μα-
κρυὰ ἀκουγόταν τὸ βογγητό του
καὶ τὸ λαχάνιασμα. Ἐπὶ τέλους
κάποια μέρα τὸ καζάνι του ἀπὸ
τὴν πολλὴ του στενοχώρια ἔγινε
φονηᾶς ἐν... βρασμῶ ψυχικῆς ὀρ-
μῆς. Ἔσκασε. Θραύσματα ἀπὸ σι-
δερικὰ καὶ ζέοντα ὕδατα εὗρηκαν
τοὺς δυστυχεῖς ἐπιβάτας..

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ (σελ. 78)

Παράλληλα μὲ τοὺς Ἀρταγιάν
ἐβάδιζαν καὶ οἱ Ροβεσπιέρροι,
οἱ Δαντῶν καὶ οἱ Μαρά. Τὴν ἴδια
γοητεία μὲ τοὺς Ἀλφόνσους καὶ
τοὺς Ἑρρίκους τοῦ ρωμαντικοῦ εἰ-
δυλλίου ἀσκοῦσαν καὶ οἱ ἥρωες
τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Συ-
ζητοῦσανστὰ καφενεῖα γιὰ κάποια
ἀγύπαρκτη τυραννία καὶ γιὰ κιν-
δύλους τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν.

...ὁ περίφημος τροχιόδρομος
τοῦ Βωττὺ πὸ ἔκανε τὴ συγκοι-
νωνία Ἀθηνῶν - Τζιτζιφιῶν - Π.
καὶ Ν. Φαλήρου. Ὁ τροχιόδρο-
μος αὐτός ἦταν ἀτμοκίνητος ἀλλὰ
εἶχε ἐξευτελίσει τὸν ἀτμό... Ἔσερ-
νε ἡ μηχανὴ του τρία ἢ κάποτε
τέσσερα βαγόνια πὸ τὸ καλοκαῖ-
ρι ἦσαν πάντα φορτωμένα ὅσο
μποροῦσαν πιὸ πολύ.

Ὁ τροχιόδρομος ἦταν γνωστός
μὲ τὸ π α ρ α τ σ ο ὕ κ λ ι
. . . σ ο ὕ ρ τ η ς . . (τὸ π ρ ῶ τ ο δ ἔ
γράφεται γιὰτὶ ἦταν σὰν νὰ σερ-
νόταν μὲ τὰ ὀπίσθια.

Δραματικὴ ἦταν ἡ ἐπιστροφή
του ἀπὸ τὸ Φάληρο. Ἀπὸ μακρυὰ
ἀκουγόταν τὸ βογγητό του καὶ τὸ
λαχάνιασμα. Ἐπὶ τέλους κάποια
μέρα ἔσκασε «ἐν βρασμῶ»... νεροῦ.

Θραύσματα ἀπὸ σιδερικὰ καὶ
ζεματιστὰ νερὰ βρῆκαν τοὺς ἄμοι-
ρους τοὺς ἐπιβάτες του.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ (2-8 53)

...παράλληλα μὲ τοὺς Ἀρτα-
γιάν βάδιζαν καὶ οἱ Ροβεσπέρροι,
οἱ Μαρά ὁ Δαντῶν. Δηλαδή τὴν
ἴδια γοητεία γιὰτὶ αὐτὸ ἦταν ὄλο,
μὲ τοὺς ἥρωες τῶν ἱπποτικῶν ἱστο-
ρικῶν εἶχαν καὶ οἱ ἥρωες τῆς Γαλ-
λικῆς Ἐπαναστάσεως... Συζητοῦ-
σαν λοιπὸν στὰ καφενεῖα γιὰ τυ-
ραννίες καὶ γιὰ κινδύνους τῶν λαϊ-
κῶν ἐλευθεριῶν.

Καὶ στὸ γκαρσόνι ποὺ διεβίβαζε παράκλησι τοῦ καταστηματάρχου, ὅτι εἶναι ἀργὰ καὶ θὰ κλείσῃ τὸ καφενεῖο ἐπανελάμβαναν τοὺς στομφώδεις λόγους τοῦ Μιραμπώ: «Εἶπατε εἰς τὸν κύριόν σας, ὅτι εὕρισκόμεθα ἐνταῦθα κατ' ἐντολὴν τοῦ Λαοῦ».

Κάποια μέρα ἕνας ἄτυχος πόλεμος ἔδωσε σοβαρὴ μορφὴ στὴν κωμωδία . . . . .

Οἱ ἐφημερίδες ζητοῦσαν τὸν ὑπεύθυνο καὶ πολλοὶ τὸν εἶδαν στὸ πρόσωπο ἐνὸς ἀγαθοῦ ἡγεμόνου.

Καὶ ἰδοὺ ἀμέσως ὁ ἥρωας τῆς ἡμέρας ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ καφενεῖο.

Ἐνας ἀπλὸς ὑπάλληλος τῆς Δημαρχίας ὁ Γεώργιος Καρδίτσης . . . . .

Μέσα σὲ κείνη τὴν ταραγμένη ἀτμοσφαῖρα καὶ μὲ ὁδηγὸ τὴν ἐξημμένη φαντασία εἶδε ἀμέσως ποῦ εὕρισκεται ἡ... σωτηρία τοῦ τόπου!

Καὶ πῆρε μαζὺ του ἕναν ἠλίθιο, ἐπῆγε στὸν Ἀγάλατο, καὶ ἔστησε καρτέρι στὸ Βασιληᾶ ποὺ θὰ γύριζε ἀπὸ τὸ Φάληρο.

Μόλις φάνηκε τὸ ἀμάξι μὲ τὸ Βασιληᾶ καὶ τὴν πριγκήπισσα Μαρία, οἱ δύο βασιλοκτόνοι ἐπυροβόλησαν.

Δυὸ σφαῖρες πῆραν ξυστὰ τὰ ἄλογα καὶ τὸν κυνηγὸ τοῦ Βασιλέως Νέρη.

Δυὸ ἄλλες σφαῖρες χάθηκαν στὸ κενό . . . . .

Καὶ οἱ δύο δρᾶσται ἐπλήρωσαν τὴ βλακεία τους ἀκριβὰ. Ὁ Ἀγάλατος . . . . .

Καὶ στὸ γκαρσόνι ποὺ κάπως ἄγριο καὶ γυσταγμένο διεβίβαζε παράκλησι τοῦ καφετζῆ ὅτι εἶναι ἀργὰ καὶ θὰ κλείσῃ τὸ μαγαζὶ ἐπανελάμβαναν μὲ στόμφο τὰ λόγια τοῦ Μιραμπώ: «Εἶπατε εἰς τὸν κύριόν σας ὅτι εὕρισκόμεθα ἐνταῦθα κατ' ἐντολὴν τοῦ Λαοῦ».

Κάποια μέρα ἕνας ἄτυχος πόλεμος ἔδωσε σοβαρὴ μορφὴ στὴν κωμωδία.

Οἱ ἐφημερίδες ζητοῦσαν τὸν ὑπεύθυνο. Καὶ μερικοὶ τὸν εἶδαν στὸ πρόσωπο τοῦ ἀγαθοῦ ἡγεμόνα Γεωργίου τοῦ Α΄.

Καὶ νὰ ἀμέσως ὁ ἥρωας τῆς ἡμέρας ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ καφενεῖο.

Ἐνας ἀπλὸς ὑπάλληλος τῆς Δημαρχίας ὁ Καρδίτσης.

Μέσα σ' ἐκείνη τὴν ταραγμένη ἀτμοσφαῖρα καὶ μὲ ὁδηγὸ τὴν ἐξημμένη φαντασία του ἀνεκάλυψε ἀμέσως ποῦ βρισκόταν τοῦ τόπου... ἡ σωτηρία!

Πῆρε μαζὺ του κι' ἕναν ἄλλο βλάκα, πῆγε στὸν Ἀγάλατο κατὰ τὴ Λεωφόρο Συγγροῦ καὶ ἔστησε καρτέρι τοῦ Βασιληᾶ ποὺ θὰ γύριζε ἀπὸ τὸ Φάληρο.

Μόλις φάνηκε τὸ ἀμάξι μὲ τὸ Βασιληᾶ καὶ τὴν πριγκήπισσα Μαρία οἱ δύο ἠλίθιοι ἐπυροβόλησαν.

Δυὸ σφαῖρες πῆραν ξυστὰ τὰ ἄλογα καὶ τὸν κυνηγὸ τοῦ Βασιλέως Νέρη.

Δυὸ ἄλλες σφαῖρες χάθηκαν στὸ κενό.

Οἱ δρᾶστες πλήρωσαν τὴ βλακεία τους ἀκριβὰ. Καὶ ὁ Ἀγάλα-

ἔγινε τόπος ἱερός. Ἐνας κομφὸς
ναὸς ὑψώθη ἐκεῖ ἐπὶ τῇ διασώσει
τοῦ Βασιλέως . . . . .

Καὶ τώρα περιτριγυρισμένη ἐ-
κεῖ ἀπὸ πυκνόφυλλα θαλερὰ δέν-
δρα εἶναι τόπος γαλήνης καὶ ἀνα-
ψυχῆς.

Τὶς θαυμάσιες ἐμπνεύσεις τοῦ Τίμου Μωραϊτίνη τὶς μεταβάλλει
σὲ σκέψεις, ἄλλοτε ἑνὸς λούστρου, ἄλλοτε κάποιου ἄσχετου τύπου μὲ
τὸ βιβλίον αὐτό. Ἔτσι, καὶ μιὰ λυρική του σελίδα γιὰ μιὰ γρηὰ βελα-
νιδιὰ πού διηγεῖται τί εἶδε στὸ Σύνταγμα πού εἶχε φυτρώσει. Τὶς
ὥραῖες αὐτὲς ἀναμνήσεις τοῦ συγγραφέως τὶς βάζει στὸ στόμα κά-
ποιου λούστρου Βερούκιου (;) Δὲ φτάνει πού κλέβει ἀλλὰ διαθέτει
καὶ κατὰ βούλησιν τὰ κλεπτόμενα. Φυσικὸ ὅμως δὲν εἶναι; Ἀκόμη
ἐπινοεῖ καὶ τύπους.

P. X. A. (σελ. 62)

Ἐγνώρισε τὸ Ρόκο Χοῖδᾶ πρω-
τοπαλήκαρο τῶν μόλις τότε ἐμ-
φανιζομένων δημοκρατικῶν ἰδεῶν.
Τὸν συμπολεμιστὴ του Γ. Φιλάρε-
το, τὸν περίφημο δικηγόρο Στε-
φανίδη μὲ τὸ ἀτέλειωτο ὑβρεολό-
γιό του ἐναντίον τοῦ Σύμπαντος.

Ἄκουσε καυγάδες, ἐγνώρισε
τοὺς πρώτους μαλλιαροὺς πού ἐ-
βάφτισε ὁ ὑποφαινόμενος καὶ ὄχι
ὁ Κονδυλάκης καὶ τοὺς τελευταί-
ους καθαρουσιάνους . . . . .

Εἶδε «παρελεύοντα» ἀργὰ τῇ
νύχτα τὸν Ἴβο καθηγητὴ τῶν
Γαλλικῶν καὶ ὀπαδὸν τοῦ Κομ-
φουκίου μὲ μοῦσι καὶ μιραμπώ, εἶ-
δε τὸν γεαρὸν μπαστουνόβλαχο νὰ
ἐξελίσσεται εἰς ἀριστοκράτην καὶ
τὸν ἀριστοκράτην νὰ ρεμβάζη ὑ-
πὸ τὰ ἄστρα χωρὶς καφέ καὶ τσι-
γάρο.

ἔγινε τόπος ἱερός. Μιὰ κομφὴ
ἐκκλησία, ὁ Ἅγιος Σώστης ὑψώ-
θηκε ἐκεῖ γιὰ τὴ διάσωσι τοῦ βα-
σιλέως.

Καὶ σήμερα περιτριγυρισμένη
ἀπὸ πυκνόφυλλα θαλερὰ δένδρα
εἶναι τόπος γαλήνης καὶ ἀναψυ-
χῆς.

«ΘΗΣΑΥΡΟΣ» (30-8 53)

Ἐγνώρισε τὸ Ρόκο Χοῖδᾶ τὸ
πρωτοπαλήκαρο τῶν δημοκρατι-
κῶν ἰδεῶν μαζὺ μὲ τὸν συμπολε-
μιστὴ του τὸν Γ. Φιλάρετο, τὸν
περίφημο δικηγόρο Στεφανίδη μὲ
τὸ ὑβρεολόγιό του κατὰ τοῦ Σύμ-
παντος.

Ἄκουσε καυγάδες, γνώρισε
τοὺς πρώτους μαλλιαροὺς καὶ τοὺς
τελευταίους καθαρουσιάνους . . .
. . . . .

Εἶδε νὰ περνᾶ ἀργὰ τὸ βρά-
δυ τὸν Ἴβο, τὸν καθηγητὴ τῶν
Γαλλικῶν καὶ ὀπαδὸν τοῦ Κομφου-
κίου μὲ τὸ μοῦσι καὶ τὸ μιραμπώ
καὶ τὸν γεαρὸν μπαστουνόβλαχο νὰ
ἐξελίσσεται σὲ ἀριστοκράτη καὶ
τὸν ἀριστοκράτη νὰ ρεμβάζη κά-
τω ἀπὸ τὰ ἄστρα χωρὶς καφέ καὶ
ἀποτσιγάρο.